

Uit de pastorie – week 24

Wat achter ons ligt

Afgelopen week waren er 100 dagen om waarin ons samenleven, ook kerkelijk, zeer beperkt werd door de coronapandemie. Weken achtereenvolgens hielden we onze kerkdiensten met een heel klein groepje ambtsdragers. Hoe dankbaar we ook zijn dat de diensten zo door konden gaan, ik proefde bij mezelf en bij anderen een vorm van ongeduld ontstaan. Steeds maar die lege stoelen en banken voor je...verlangen naar de zichtbare gemeente en haar samenzang! Afgelopen zondag mochten we voor het eerst weer met maximaal 30 mensen samenkomen: de eerste helft van de belijdeniscatechisanten van dit jaar en de vorige twee jaren. Hoe gretig pakten ze de uitnodiging aan! Hoe raar het ook klinkt: het leek gewoon 'vol' in de kerk, dubbel zoveel mensen als de afgelopen maanden. Wat heerlijk om de gezichten van jongere en oudere gemeenteleden weer in de kerk te zien. Het zal een veelheid aan gedachten hebben gegeven, zeker bij degenen die anders afgelopen Pinksteren belijdenis hadden gedaan. We hopen en bidden voor hen dat hun verlangen levend blijft en spoedig in vervulling mag gaan! Ook zal er thuis meegelisterd en -gekeken zijn met de gedachte: wanneer mogen wij weer? Kerkgaan is een voorrecht geworden – of wás het dat altijd al?

Wat ook achter ons ligt, is een week van verdriet. Twee gemeenteleden stierven, het werd eeuwigheid voor hen. Op aarde laten ze lege plaatsen achter, juist in de week na Pinksteren. Toen ik vorige week schreef dat ik over Romeinen 8 dacht te preken, over het zuchten van de Heilige Geest, wist ik niet dat deze dingen zouden gebeuren. Achteraf gezien is Romeinen 8 bevestigd in onze gemeente: het schepsel zucht als in barensoed. We hebben het over onszelf en over deze schepping afgeroepen door de Heere te verlaten en zelf voor god te spelen. We kunnen het lijden niet onder woorden brengen zonder ons te verootmoedigen over wat wij van deze wereld gemaakt hebben. Maar we kunnen ook niet over het lijden spreken zonder de hoop wat God van deze wereld maken zal. De Geest Die met onuitsprekelijke verzuchtingen voor de gelovigen pleit, is de Geest van de hoop. En zo ook de Geest van de volharding.

Triomfboog

Een poosje geleden schreef ik over de merkwaardige stenen gezichten aan de voet van de preekstoel. Ze hebben de ogen dicht en boezemen daarmee de prediker (die gereed staat de kansel te beklimmen) de angst aan dat er straks allemaal slapende mensen voor hem zitten. Het zou een aansporing kunnen zijn om zo te preken dat niemand in slaap valt. Maar ja, als zelfs onder Páulus' preek iemand in slaap valt... (Hand.20:9)

Een aantal mensen reageerde op mijn vraag wat deze stenen toch te betekenen hebben. De grens tussen het koor en het schip van de kerk wordt gemarkeerd door een zware gemetselde boog, de zogenoemde triomfboog. Voor de reformatie werd in het koor van de kerk de eucharistie bediend. Daar stond het altaar en daar zaten de geestelijken in de deftige koorbanken. Onderaan die triomfboog zijn aan beide zijden sluitstenen te zien, waarvan eentje dus met die slapende gezichten. Een ander steen zit wat verborgen onder de preekstoel; daar staan duivelskoppen op. En aan de andere kant, bij het koororgel, zit nog zo'n steen en daarop staat het Lam afgebeeld. De symboliek is dat de duivelskoppen aan de schipzijde van de kerk de geestelijke strijd en aanvechting uitbeelden. Maar als we onder de triomfboog door naar het altaar komen, dat is: naar Christus (het Godslam), daar ontvangen wij vrede door Zijn bloed. De triomfboog wijst ons op de overwinning van Christus op dood, duivel en zonde. Die dichte ogen zijn dus niet van slaperige kerkgangers, maar van zielen die tot rust komen in Hem. Wie de preekstoel beklimt omdat hij geroepen is Gods Woord te verkondigen, krijgt in die steen dus de opdracht mee om vrede te verkondigen door Christus' bloed, te midden van zoveel aanvechting en strijd. Of, om het met Jesaja 52 te zeggen, om zo te preken dat

de hoorders uitroepen: 'Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van hem die het goede boodschap, die vrede laat horen, die een goede boodschap brengt van het goede, die heil laat horen, die tegen Sion zegt: Uw God is Koning'! Zou u met minder toe kunnen?

Wat voor ons ligt

Zondag hoop ik de morgendienst te leiden. Welke stof het zal zijn, weet ik nog niet, maar ik denk wel aan een geschiedenis uit het boek Handelingen. Mooi om te zien hoeveel jongens en meiden via de quizvragen betrokken zijn op de dienst, en hoeveel goede antwoorden er gemaaid worden! In de kerk zal opnieuw een groep (oud)belijdeniscatechisanten zitten. Een dertigtal is gauw gevormd, figuurlijk gesproken staan velen 'in de rij'. We hopen de komende weken zoveel mogelijk mensen om beurten een plekje in de kerk te kunnen geven. Tegelijk proberen we thuis het meekijken en -luisteren vol te houden!

's Avonds hoop ik in Otterlo te preken. De afgelopen maanden zijn veel preekbeurten in andere gemeenten afgezegd zodat ik veel thuis was. Van lieverlee kan ik weer her en der voorgaan. Maar het blijft vreemd, zeker als je in een andere gemeente bent.

Bijzonder is de extra doopdienst op woensdag 17 juni om 19.45 uur. De kleine Sarah Guijt zal het teken en zegel van Gods verbond ontvangen in een dienst waarin vooral familieleden aanwezig zullen zijn. Sarah is trouwens een van de eerste en jongste bewoners van De Dijkjes (Korenbloem 8, 8082 BH). Een teken dat de Heere ook in deze nieuwbouwwijk van Elburg Zijn gemeente wil hebben en Zijn genade bewijzen. Er zullen, naar ik begreep, nog heel veel gemeenteleden richting De Dijkjes vertrekken, vooral jongeren. Tijd voor een derde kerkgebouw van Hervormd Elburg? Dat mogen we hopen! De Heere kan toch ook in onze tijd zo werken dat Zijn gemeente toeneemt in aantal, in geloof, in bekering, in toewijding? Het boek Handelingen is er vol van! En Hij is het zo waard. We bidden Jaap-Willem en Corina Guijt-van 't Hul een gezegende doopdienst toe en Gods zegen over de opvoeding van Sarah. De dienst is overigens alleen via Kerkomroep te volgen, en niet via de YouTube-streaming.

Ten slotte

Een hartelijke groet, mede namens onze pastoraal werkers en mijn vrouw,
Uw A.J.M.